

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-219/20 – 1

Υπόθεση C-219/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

26 Μαΐου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

12 Μαΐου 2020

Προσφεύγων:

LM

Καθής δημόσια αρχή:

Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

[παραλειπόμενα]

Αίτηση

εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως

κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Διάδικοι της κύριας δίκης [παραλειπόμενα]

α) προσφεύγων: LM,

[παραλειπόμενα] SK-91304 Kostolná-Záriečie

[παραλειπόμενα]

β) καθής δημόσια αρχή: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld,
[παραλειπόμενα] 8230 Hartberg

[παραλειπόμενα] [Σελίδα του πρωτοτύπου 2]

γ) παρεμβαίνων: Österreichische Gesundheitskasse
Kompetenzzentrum LSDB [Lohn- und Sozialdumping-Bekämpfung] [κέντρο
εμπειρογνώσιας - αντιμετώπιση του μισθολογικού και κοινωνικού ντάμπινγκ-]
[παραλειπόμενα] 1100 Wien

[παραλειπόμενα]

Το Landesverwaltungsgericht Steiermark εξέδωσε [παραλειπόμενα] στη διαδικασία επί των προσφυγών του LM [παραλειπόμενα] κατά της απόφασης περί επιβολής κυρώσεως για διοικητική παράβαση της Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld [περιφερειακής διοικητικής αρχής του Hartberg-Fürstenfeld], της 12.03.2019, επιδοθείσας στις 20.02.2020, [παραλειπόμενα] την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ:

I. Υποβάλλεται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, το ακόλουθο ερώτημα για την έκδοση απόφασης:

1. Πρέπει το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 41, παράγραφος 1, και το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντίκεινται σε εθνικό κανόνα ο οποίος προβλέπει υποχρεωτικώς την πενταετία ως χρόνο παραγραφής για διοικητικές παραβάσεις διαπραχθείσες εξ αμελείας στο πλαίσιο διοικητικής δίκης ποινικού χαρακτήρα;

II. [παραλειπόμενα] [νομικά διαδικαστικά ζητήματα] [σελίδα του πρωτοτύπου 3]

Σκεπτικό

III.

Περιστατικά και διαδικασία:

Στις 19.06.2016, περί ώρα 09.50, διενεργήθηκε έλεγχος από επιφορτισμένα με έρευνες όργανα της οικονομικής αστυνομίας στο 8271 Wagerberg [παραλειπόμενα]. Κατά τον έλεγχο ανευρέθηκαν τέσσερα άτομα να τοποθετούν πλακίδια.

Τα εν λόγω άτομα είναι αποσπασμένοι μισθωτοί της σλοβακικής επιχειρήσεως GVAS s.r.o. με έδρα το [παραλειπόμενα] 91304 Kostolná-Záriečie. Νόμιμος εκπρόσωπος της GVAS s.r.o. ήταν κατά το χρονικό σημείο του ελέγχου ο LM.

Ο LM καταδικάστηκε σε συνολική ποινή 6 600 ευρώ (ποινή, έξοδα), κατόπιν μηνυτήριας αναφοράς της Wiener Gebietskrankenkasse λόγω διοικητικής παραβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 7i, παράγραφος 5, AVRAG [Arbeitsvertragsrechts-Anpassungsgesetz – νόμος για την προσαρμογή του διέποντος τις συμβάσεις εργασίας δικαίου], από τη Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld σύμφωνα με το άρθρο 7i, παράγραφος 5, AVRAG, όπως έχει δημοσιευθεί στο BGBl. I Nr. 152/2015. Συγκεκριμένα, στον προσφεύγοντα προσάφθηκε ότι ως υπεύθυνος της επιχειρήσεως GVAS s.r.o. στο 91304 Kostolná-Záriečie ευθύνεται για το ότι τα τέσσερα μνημονευόμενα ανωτέρω πρόσωπα απασχολήθηκαν από τις 11.07.2016 έως τις 21.07.2016, χωρίς να τους έχει καταβληθεί η προσήκουσα αμοιβή κατ' εφαρμογή των αντίστοιχων κριτηρίων κατατάξεως. Και οι τέσσερις εργαζόμενοι είχαν τοποθετήσει πλακίδια και είχαν εκτελέσει εργασίες συναρμογής. Η καταβολή ανεπαρκούς μισθού για το πρόσωπο 1 και το πρόσωπο 2 ανήλθε σε 103,80 ευρώ ή 11,21 %, για τον λόγο δε αυτόν ο LM καταδικάστηκε σε χρηματική ποινή αντιστοίχως 2.000 ευρώ (μετατρεπτέα, σε περίπτωση μη καταβολής της, σε μία ημέρα στερητική της ελευθερίας ποινής. Η καταβολή ανεπαρκούς μισθού για το πρόσωπο 3 και το πρόσωπο 4 ανήλθε σε 77,65 ευρώ ή 9,07 %, για τον λόγο δε αυτόν επιβλήθηκε στον LM για αμφοτέρες τις παραβάσεις χρηματική ποινή αντιστοίχως 1 000 ευρώ μετατρεπτέα, σε περίπτωση μη καταβολής της, σε 16 Dni (sic!) στερητική της ελευθερίας ποινής.

Στις 19.06.2016 διενεργήθηκε ο έλεγχος της οικονομικής αστυνομίας. Η απόφαση περί επιβολής κυρώσεως για διοικητική παράβαση της Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld επιδόθηκε στον προσφεύγοντα μόλις στις 20.02.2020. [Σελίδα του πρωτοτύπου 4]

Η περιγραφόμενη στα πραγματικά περιστατικά διαφορά της κύριας δίκης αφορά τον υπεύθυνο μιας σλοβακικής εταιρίας προσφεύγοντα, στον οποίο, με αφορμή μια εκκρεμούσα διοικητική δίκη ποινικού χαρακτήρα λόγω της υπόνοιας τεσσάρων παραβάσεως του AVRAG, επιβλήθηκαν χρηματικές ποινές και στερητικές της ελευθερίας ποινές που υποκαθιστούν τη μη καταβληθείσα χρηματική ποινή ύψους 6 600 ευρώ (ποινή, δικαστικά έξοδα, δαπάνες) ή σε περίπτωση μη καταβολής για τις δύο πρώτες παραβάσεις αντιστοίχως 1 ημέρα/9 Dni (sic!) ή για την τρίτη και την τέταρτη παράβαση 16 Dni (sic!) στερητική της ελευθερίας ποινή. Η διάταξη του άρθρου 7i, παράγραφος 7, AVRAG πρέπει να τύχει εφαρμογής στη διαδικασία αυτή ενώπιον του Landesverwaltungsgericht Steiermark.

Οι προσαπτόμενες πράξεις αφορούν διοικητικές παραβάσεις διαπραχθείσες εξ αμελείας και παραβάσεις του διοικητικού ποινικού δικαίου.

Κατά των ποινών αυτών που επιβλήθηκαν ασκήθηκε εμπροθέσμως προσφυγή.

Επομένως, οι διατάξεις του άρθρου 7ι, παράγραφος 7, AVRAG, όπως έχει δημοσιευθεί στο BGBl. I Nr. 152/2015, κατά το οποίο ο χρόνος παραγραφής του αξιοποιούν ανέρχεται σε πέντε έτη, πρέπει να εφαρμοσθούν από το Landesverwaltungsgericht Steiermark στη διαδικασία αυτή.

II.

Το εφαρμοστέο εν προκειμένω δίκαιο έχει ως ακολούθως:

Διατάξεις του ενωσιακού δικαίου:

Άρθρο 6 ΕΣΔΑ:

Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη

(1) Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθεί δικάως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας αστικής φύσεως.

Η απόφασις δέον να εκδοθή δημοσία, η είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθή εις τον τύπον και το κοινόν καθ' όλην ή μέρος της διάρκειας της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας Ευρωπαϊκής Ένωσης [Σελίδα του πρωτοτύπου 5] δημοκρατική κοινωνία, όταν τούτο ενδείκνυται υπό των συμφερόντων των ανηλίκων ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή εν τω κρινομένω υπό του Δικαστηρίου ως απολύτως αναγκαίου μέτρω, όταν υπό ειδικάς συνθήκας η δημοσιότητα θα ηδύνατο να παραβλάψη τα συμφέροντα της.

(2) Παν πρόσωπον κατηγορούμενο επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του.»

(3) Ειδικότερον (γαλλικό κείμενο, [τουλάχιστον] αγγλικό κείμενο), πας ύποπτος έχει δικαίωμα:

- α) όπως πληροφορηθή, εν τη βραχυτέρα προθεσμία, εις γλώσσαν την οποίαν εννοεί και εν λεπτομερεία την φύσιν και τον λόγον της εναντίον του κατηγορίας,
- β) όπως διαθέτη τον χρόνον και τας αναγκαίας ευκολίας προς προετοιμασίαν της υπερασπίσεώς του,
- γ) όπως υπερασπίση ο ίδιος εαυτόν ή αναθέση την υπεράσπισίν του εις συνήγορον της εκλογής του, εν η δε περιπτώσει δεν διαθέτει τα μέσα να πληρώση συνήγορον, να τω παρασχεθή τοιούτος δωρεάν, όταν τούτο ενδείκνυται υπό του συμφέροντος της δικαιοσύνης,

- δ) εξέταση ή ζήτηση όπως εξετασθούν οι μάρτυρες κατηγορίας και επιτύχει την πρόσκληση και εξέταση των μαρτύρων υπερασπίσεως υπό τους αυτούς όρους ως των μαρτύρων κατηγορίας,
- ε) να τύχει δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως, εάν δεν εννοεί ή δεν ομιλεί την χρησιμοποιούμενη εις το δικαστήριο γλώσσα.

Το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2000/C 364/01) έχει ως εξής:

Δικαίωμα χρηστής διοίκησης

(1) Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός **ευλόγου χρόνου** εξέταση των υποθέσεών του από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

(2) Το εν λόγω δικαίωμα περιλαμβάνει ιδίως το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση πριν να ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του, το δικαίωμα κάθε προσώπου να έχει πρόσβαση στον φάκελό του, τηρουμένων των νομίμων συμφερόντων της εμπιστευτικότητας και του επαγγελματικού και επιχειρηματικού απορρήτου, καθώς και την υποχρέωση της διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της. **[Σελίδα του προτοτύπου 6]**

(3) Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα στην αποκατάσταση εκ μέρους της Κοινότητας της ζημίας που του προξένησαν τα όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών.

(4) Κάθε πρόσωπο μπορεί να απευθύνεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης σε μία από τις γλώσσες των Συνθηκών και πρέπει να λαμβάνει απάντηση στην ίδια γλώσσα.

Το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2000/C 364/01) έχει ως εξής:

Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου

...

Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικαστεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός **εύλογης προθεσμίας**, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.

Οι εθνικές διατάξεις:

Οι διατάξεις του άρθρου 7i AVRAG, όπως έχει δημοσιευθεί στο BGBl. I Nr. 459/1993 και τροποποιηθεί στο BGBl. I Nr. 152/2015, έχουν ως εξής:

Ποινικές διατάξεις

§ 7i. (1) Όποιος κατά παράβαση του άρθρου 7d, παράγραφος 1, ή του άρθρου 7f, παράγραφος 1, σημείο 3, δεν διαβιβάζει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, διαπράττει διοικητική παράβαση και τιμωρείται από την περιφερειακή διοικητική αρχή με πρόστιμο από 500 ευρώ έως 5.000 ευρώ για κάθε εργαζόμενο, σε περίπτωση δε υποτροπής τιμωρείται με πρόστιμο από 1.000 ευρώ έως 10.000 ευρώ. Ομοίως τιμωρείται, όποιος κατά παράβαση του άρθρου 7g, παράγραφος 2, ή του άρθρου 7h, παράγραφος 2, δεν διαβιβάζει τα δικαιολογητικά.

(2) Όποιος κατά παράβαση του άρθρου 7f, παράγραφος 1, δεν επιτρέπει την πρόσβαση σε λειτουργικές εγκαταστάσεις, χώρους λειτουργίας και εξωτερικούς χώρους εργασίας, καθώς και σε χώρους διαμονής των εργαζομένων και εμποδίζει τη διέλευση από οδούς που άγουν στους χώρους αυτούς ή παρεμποδίζει άλλως την παροχή πληροφοριών, διαπράττει διοικητική παράβαση και τιμωρείται από την [Σελίδα του πρωτοτύπου 7] περιφερειακή διοικητική αρχή με πρόστιμο από 1.000 ευρώ έως 10.000 ευρώ, σε περίπτωση δε υποτροπής τιμωρείται με πρόστιμο από 2.000 ευρώ έως 20.000 ευρώ.

(2a) Όποιος δεν επιτρέπει τον έλεγχο των δικαιολογητικών κατά τα άρθρα 7b, παράγραφος 5, και 7d, διαπράττει διοικητική παράβαση και τιμωρείται από την περιφερειακή διοικητική αρχή με πρόστιμο από 1.000 ευρώ έως 10.000 ευρώ για κάθε εργαζόμενο, σε περίπτωση δε υποτροπής τιμωρείται με πρόστιμο από 2.000 ευρώ έως 20.000 ευρώ.

(3) Ομοίως τιμωρείται κατά την παράγραφο 2a, όποιος ως εργοδότης κατά παράβαση του άρθρου 7g, παράγραφος 2, δεν επιτρέπει τον έλεγχο των δικαιολογητικών.

(4) Όποιος ως

1. εργοδότης, κατά την έννοια των άρθρων 7, 7a, παράγραφος 1, ή 7b, παράγραφοι 1 και 9, δεν τηρεί τα έγγραφα μισθοδοσίας κατά παράβαση του άρθρου 7d,
2. ή ως άμεσος εργοδότης, στην περίπτωση διασυνοριακής διαθέσεως εργατικού δυναμικού στην Αυστρία δεν θέτει, κατά παράβαση του άρθρου 7d, παράγραφος 2, αποδεδειγμένα στη διάθεση του έμμεσου εργοδότη τα έγγραφα μισθοδοσίας, ή
3. ως έμμεσος εργοδότης, στην περίπτωση διασυνοριακής διαθέσεως εργατικού δυναμικού, δεν τηρεί τα έγγραφα μισθοδοσίας, κατά παράβαση του άρθρου 7d, παράγραφος 2,

διαπράττει διοικητική παράβαση και τιμωρείται από την περιφερειακή διοικητική αρχή με πρόστιμο από 1 000 ευρώ έως 10 000 ευρώ για κάθε εργαζόμενο, σε περίπτωση δε υποτροπής τιμωρείται με πρόστιμο από 2 000 ευρώ έως 20 000

ευρώ· αν πρόκειται για πλέον των τριών εργαζομένων τιμωρείται με πρόστιμο από 2 000 ευρώ έως 20 000 ευρώ για κάθε εργαζόμενο, σε περίπτωση δε υποτροπής τιμωρείται με πρόστιμο από 4 000 ευρώ έως 50 000 ευρώ.

(5) Όποιος ως εργοδότης απασχολεί ή έχει απασχολήσει μισθωτό, χωρίς να του έχει καταβάλει τουλάχιστον την αμοιβή που δικαιούται βάσει νόμου, κανονιστικής αποφάσεως ή συλλογικής συμβάσεως, τηρουμένων των σχετικών κριτηρίων κατατάξεως, με εξαίρεση τα παρατιθέμενα στο άρθρο 49, παράγραφος 3, ASVG στοιχεία αμοιβής, διαπράττει διοικητική παράβαση και τιμωρείται από την περιφερειακή διοικητική αρχή με πρόστιμο. Στην περίπτωση καταβολής αποδοχών υπολειπόμενων των νομίμων ορίων η οποία εκτείνεται σε πλείονες περιόδους μισθοδοσίας κατά τρόπο επαναλαμβανόμενο υφίσταται μία και μόνον διοικητική παράβαση. Καθ' υπέρβαση πληρωμές που στηρίζονται σε επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας ή σε σύμβαση εργασίας οι οποίες περιλαμβάνουν τα στοιχεία αμοιβής που δικαιούται ο εργαζόμενος βάσει νόμου, κανονιστικής αποφάσεως ή συλλογικής συμβάσεως συνυπολογίζονται με τυχόν υπολειπόμενες των νομίμων ορίων αποδοχές για την αντίστοιχη περίοδο μισθοδοσίας. Όσον αφορά ειδικές απολαβές για τους [σελίδα του πρωτοτύπου 8] μνημονευόμενους στο άρθρο 7g, παράγραφοι 1, σημείο 1, και 2, εργαζομένους, υφίσταται διοικητική παράβαση κατά την πρώτη περίοδο της διατάξεως μόνον όταν ο εργοδότης δεν καταβάλλει ή δεν καταβάλλει πλήρως τις ειδικές απολαβές έως το αργότερο τις 31 Δεκεμβρίου του εκάστοτε ημερολογιακού έτους. Όταν η καταβολή αποδοχών που υπολείπονται των νομίμων ορίων αφορά κατά ανώτατο όριο τρεις εργαζομένους, το πρόστιμο ανέρχεται για κάθε εργαζόμενο σε 1 000 ευρώ έως 10 000 ευρώ, σε περίπτωση δε υποτροπής από 2 000 ευρώ έως 20 000 ευρώ, ενώ αν πρόκειται για πλέον των τριών εργαζομένων το πρόστιμο ανέρχεται από 2 000 ευρώ έως 20 000 ευρώ για κάθε εργαζόμενο, σε περίπτωση δε υποτροπής από 4 000 ευρώ έως 50 000 ευρώ.

(5a) Το αξιόποιο κατά την παράγραφο 5 αίρεται, όταν ο εργοδότης, πριν από έρευνα του αρμόδιου φορέα κατά τα άρθρα 7f έως 7h, καταβάλλει τη διαφορά μεταξύ της πράγματι καταβληθείσας αμοιβής και αυτής που είναι η προσήκουσα κατά τις αυστριακές νομοθετικές διατάξεις.

(6) Αν η περιφερειακή διοικητική αρχή διαπιστώσει ότι

1. ο εργοδότης καταβάλλει αποδεδειγμένα στον εργαζόμενο τη διαφορά μεταξύ της πράγματι καταβληθείσας αμοιβής και αυτής που είναι η προσήκουσα κατά τις αυστριακές νομοθετικές διατάξεις εντός τασσόμενης από την αρχή προθεσμίας, και
2. η ανεπάρκεια της κατά την παράγραφο 5, σημείο 1, κρίσιμης αμοιβής, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων κατατάξεως, είναι αμελητέα, ή

3. η υπαιτιότητα του εργοδότη ή του έχοντος εξουσία προς τα έξω εκπροσώπησης (άρθρο 9, παράγραφος 1, VStG [(Verwaltungsstrafgesetz - ποινικός νόμος για τις διοικητικές κυρώσεις-]) ή του υπεύθυνου εντολοδόχου (άρθρο 9, παράγραφοι 2 ή 3 VStG) δεν υπερβαίνει την ελαφρά αμέλεια,

απέχει της επιβολής ποινής. Ομοίως, δεν επιβάλλεται ποινή, όταν ο εργοδότης καταβάλλει αποδεδειγμένα στον εργαζόμενο τη διαφορά μεταξύ της πράγματι καταβληθείσας αμοιβής και αυτής που είναι η προσήκουσα κατά τις αυστριακές νομοθετικές διατάξεις, πριν κληθεί αποδεδειγμένα προς τούτο από την περιφερειακή διοικητική αρχή και συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις κατά την πρώτη περίοδο της διατάξεως. Σε διοικητικές δίκες ποινικού χαρακτήρα κατά την παράγραφο 5 δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 45, παράγραφος 1, σημείο 4, και τελευταία περίοδος του VStG. Αν ο εργοδότης αποδεικνύει στην περιφερειακή διοικητική αρχή ότι κατέβαλε στον εργαζόμενο τη διαφορά μεταξύ της πράγματι καταβληθείσας αμοιβής και αυτής που είναι η προσήκουσα κατά τις αυστριακές νομοθετικές διατάξεις, **[Σελίδα του πρωτοτύπου 9]** μπορεί αυτό να ληφθεί υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής ως ελαφρυντική περίπτωση δικαιολογούσα μείωση του προστίμου.

(7) Ο χρόνος παραγραφής της διώξεως (άρθρο 31, παράγραφος 1, VStG) ανέρχεται σε τρία έτη, αφότου κατέστη απαιτητή η αμοιβή. Στην περίπτωση καταβολής αποδοχών υπολειπόμενων των νομίμων ορίων η οποία εκτείνεται σε πλείονες περιόδους μισθοδοσίας κατά τρόπο επαναλαμβανόμενο, ο χρόνος παραγραφής της διώξεως κατά την έννοια της πρώτης περιόδου της διατάξεως, αρχίζει, αφότου κατέστη απαιτητή η αμοιβή για την τελευταία περίοδο καταβολής του υπολειπόμενου των νομίμων ορίων μισθού. **Ο χρόνος παραγραφής της διώξεως (άρθρο 31, παράγραφος 1, VStG) ανέρχεται στις περιπτώσεις αυτές σε πέντε έτη.** Όσον αφορά ειδικές απολαβές, οι χρόνοι παραγραφής αρχίζουν να τρέχουν κατά τις δύο πρώτες περιόδους της διατάξεως από το τέλος του αντίστοιχου ημερολογιακού έτους (άρθρο 5, τρίτη περίοδος).

(7a) Στην περίπτωση κατά την οποία ο εργοδότης καταβάλει εκ των υστέρων την βάσει νόμου, κανονιστικής αποφάσεως ή συλλογικής συμβάσεως προσήκουσα αμοιβή για το οικείο χρονικό διάστημα της καταβολής αποδοχών που υπολείπονται των νομίμων ορίων κατά το άρθρο 5, η διάρκεια του χρόνου παραγραφής κατά το άρθρο 31, παράγραφοι 1 και 2 VStG ανέρχεται σε ένα έτος (χρόνος παραγραφής της διώξεως) ή τρία έτη (χρόνος παραγραφής του αξιοποιήσιμου), εφόσον η παραγραφή δεν επέρχεται λόγω της παραγράφου 5 σε προγενέστερο χρονικό σημείο. Η προθεσμία άρχεται από την αναδρομική πληρωμή.

(8) Θέση διαδίκου στη διοικητική δίκη ποινικού χαρακτήρα έχει

1. κατά την παράγραφο 1, πρώτη περίοδος, κατά τις παραγράφους 2 και 4, και κατά το άρθρο 7b, παράγραφος 8, η φορολογική αρχή, στις περιπτώσεις δε της παραγράφου 5 σε συνδυασμό με το άρθρο 7e το Kompetenzzentrum LSDB,

2. κατά την παράγραφο 5 σε συνδυασμό με το άρθρο 7g και στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, δεύτερη περίοδος, και της παραγράφου 3 ο αρμόδιος φορέας της ασφαλίσεως ασθενείας,
3. κατά τις παραγράφους 1, 2a, 4 και 5 και κατά το άρθρο 7b, παράγραφος 8, σε συνδυασμό με το άρθρο 7h το Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse [ταμείο επιδομάτων αδείας και αποζημιώσεων λόγω αποχωρήσεως που καταβάλλονται στους οικοδόμους],

ακόμη και αν η μηνυτήρια αναφορά δεν προέχεται από τους ανωτέρω φορείς 1 έως 3. Αυτοί μπορούν να ασκήσουν κατά της αποφάσεως μιας διοικητικής αρχής προσφυγή ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου και κατά της αποφάσεως ή διατάξεως διοικητικού δικαστηρίου αναίρεση ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof.

(9) Στην περίπτωση διασυνοριακής αποσπάσεως ή διαθέσεως εργατικού δυναμικού, η διοικητική παράβαση λογίζεται ότι διαπράχθηκε στην περιφέρεια της περιφερειακής διοικητικής αρχής, στην οποία βρίσκεται ο τόπος εργασίας (τοποθετήσεως) των αποσπασθέντων ή διατεθέντων εργαζομένων, σε περίπτωση δε μεταβαλλόμενου τόπου εργασίας (τοποθετήσεως) στον τόπο του ελέγχου. **[Σελίδα του προτοτύπου 10]**

(10) Για να εκτιμηθεί κατά πόσον υπάρχει σχέση εργασίας υπό την έννοια του ομοσπονδιακού αυτού νόμου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το πραγματικό οικονομικό περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών και όχι η μορφή με την οποία εμφανίζονται.

III.

Δεδομένου ότι το Landesverwaltungsgericht Steiermark έχει αμφιβολίες ως προς το συμβατό του άρθρου 7i, παράγραφος 7, AVRAG με το ενωσιακό δίκαιο, απευθύνει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως.

[παραλειπόμενα] [παρατηρήσεις επί του δικαιώματος υποβολής ερωτήματος]

Κατ' αρχήν, οι διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια αναγκαίου για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών και μια κύρωση δεν πρέπει να είναι τόσο δυσανάλογη προς τη σοβαρότητα της παραβάσεως ώστε να συνιστά περιορισμό των ελευθεριών τις οποίες καθιερώνει η Συνθήκη. Εναπόκειται ωστόσο στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, αν οι κυρώσεις που προβλέπει η ισχύουσα εθνική νομοθεσία συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας (απόφαση του Δικαστηρίου C-430/05, *Ντιόνικ Ανώνυμη Εταιρία Εμπορίας*, ECLI: EU:C:2007:410, σκέψη 54).

Το Δικαστήριο έκρινε εξάλλου ότι η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλεται στα κράτη μέλη όχι μόνον όσον αφορά την πρόβλεψη των συστατικών στοιχείων μίας παραβάσεως και τον ορισμό των κανόνων σχετικά με την αυστηρότητα των

προστίμων, αλλά και όσον αφορά την εκτίμηση των στοιχείων που είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του προστίμου (πρβλ. απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-497/15 και C-498/15, *Euro-Team Kft.*, ECLI:EU:C:2017:229, σκέψεις 42, 43, απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-501/14, *EL-EM-2001*, EU:C:2016:777, σκέψη 41). [Σελίδα του πρωτοτύπου 11]

Ομοίως το Δικαστήριο εκθέτει με τη νομολογία του ότι η αυστηρότητα των κυρώσεων πρέπει να τελεί σε κατάσταση ισορροπία προς τη σοβαρότητα των παραβιάσεων τις οποίες αυτές κολάζουν, διασφαλίζοντας ιδίως όντως αποτρεπτικό αποτέλεσμα (πρβλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου C-81/12, *Asociatia Accept*, ECLI:EU:C:2013:275, σκέψη 63, 383/92, *Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, σκέψη 42). Συγχρόνως, όμως, πρέπει να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας (πρβλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου C-81/12, *Asociatia Accept*, ECLI:EU:C:2013:275, σκέψη 63, C-101/01, *Lindqvist*, ECLI:EU:C:2003:596, σκέψεις 87, 88, C-430/05, *Ντιόνικ Ανώνυμη Εταιρία Εμπορίας*, ECLI:EU:C:2007:410, σκέψη 53, C-418/11, *Texdata Software*, ECLI:EU:C:2013:588, σκέψη 50, C-565/12, *LCL Le Credit Lyonnais SA*, ECLI:EU:C:2014:190, σκέψη 45).

Οι εθνικές διατάξεις προβλέπουν ότι ο χρόνος για την παραγραφή του αξιοποίνου στις περιπτώσεις καταβολή αποδοχών που υπολείπονται των νομίμων ορίων ανέρχεται σε πέντε έτη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η επικύρωση της ποινής θα είχε ως συνέπεια ότι ο προσφεύγων θα έπρεπε να πληρώσει 6.600,00 ευρώ ως χρηματική ποινή για αντιστοίχως δύο καταβολές ανεπαρκούς μισθού 103,80 ευρώ ή 11,21 % και δύο καταβολές ανεπαρκούς μισθού 77,65 ευρώ ή 9,07 %, που είχαν ήδη γίνει το 2016.

Το ύψος των ποινών δεν είναι βέβαια ιδιαίτερα υψηλό. Φαίνεται αμφίβολο το πώς ένας ύποπτος λόγω διαπράξεως εξ αμελείας ενός ήσσονος σημασίας αδικήματος θα μπορεί ακόμη να υπερασπίσει κατάλληλα τον εαυτό του ενώπιον δικαστηρίου μετά από σχεδόν πέντε χρόνια.

Κατάλληλο χρονικό διάστημα στην περίπτωση ποινικής κατηγορίας σημαίνει τελικά, μεταξύ άλλων, ότι ο ύποπτος έχει τη δυνατότητα να υπερασπίσει όσον το δυνατόν καλύτερα τον εαυτό του. Όταν χάνονται αποδεικτικά μέσα ή όταν δεν είναι πλέον δυνατό να ανευρεθούν μάρτυρες ή απλώς δεν μπορούν αυτοί πλέον να θυμούνται μετά την παρέλευση μακρού χρόνου, ο ύποπτος ή κατηγορούμενος βρίσκεται σε σοβαρή μειονεκτική θέση, πράγμα που σκοπούν να αποτρέψουν οι διατάξεις ιδίως του άρθρου 6 ΕΣΔΑ και του άρθρου 47, παράγραφος 2, ΧΘΔ.

Λεδομένου ότι ο Αυστριακός νομοθέτης επέλεξε χρόνο παραγραφής 5 ετών για διοικητικές παραβάσεις διαπραχθείσες εξ αμελείας στο πλαίσιο του διοικητικού ποινικού δικαίου, υφίσταται κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου ενδεχόμενη παραβίαση υπέρτερης ισχύος ευρωπαϊκού δικαίου. [Σελίδα του πρωτοτύπου 12]

IV.

[παραλειπόμενα] [παρατηρήσεις επί του δικαιώματος υποβολής ερωτήματος]

[παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ